

Останнім етапом впровадження СУЕ виступає проведення корегувальних заходів на основі результатів моніторингу.

Таким чином, запропоновані планові заходи щодо впровадження системи управління ефективністю роботи пасажирських автобусних станцій. Розроблено алгоритм впровадження системи управління, який передбачає такі основні етапи: розробка наказу про впровадження СУЕ діяльності ПАС; відбір кандидатів для робочої групи системи управління; формування та навчання робочої групи; розробка СУЕ діяльності ПАС; розподіл відповідальності між працівниками підприємства; розробка документації для впровадження системи управління; впровадження та моніторинг системи управління; проведення корегувальних заходів.

Література:

1. Ансофф И. Стратегическое управление / И. Ансофф. – М.: Экономика, 1989. – 519 с.
2. Друкер П. Эффективное управление. Экономические задачи и оптимальные решения / П. Друкер. – М.: ФАИР-ПРЕСС, 2002. – 288с
3. Kaplan R.S. Balanced Scorecard: Translating Strategy into Action / R.S. Kaplan. D.P. Norton. – Boston (Ma., USA): Harvard Business School Press, 1996.
4. Минцберг Г. Школы стратегий / Г. Минцберг, Б. Альстренд, Д. Лемпел. – [пер. с англ. под ред. Ю.Н. Каптуревского]. – СПб: Питер, 2001. – 336 с.
5. Портер М. Международная конкуренция / М. Портер. – [пер. с англ. / под ред. В.Д. Щетинина]. – М.: Междунар. отношения, 1993. – 896 с.
6. Томпсон А.А. Стрикленд А.Дж. Стратегический менеджмент. Искусство разработки и реализации стратегии: [уч. для вузов] / А.А. Томпсон, А.Дж. Стрикленд. – М.: Банки и биржи. ЮНИТИ, 1998. – 576 с.

ІНСТРУМЕНТАРІЙ ОПЕРАТИВНОГО КОНТРОЛІНГУ В ПІДПРИЄМСТВІ

*Догадайло Я.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Сучасний стан економічного розвитку України можна охарактеризувати як дуже нестабільний для забезпечення необхідних умов функціонування підприємства, що обумовлено багатьма чинниками зовнішнього середовища. Тому все більшого значення набуває впровадження контролінгу в діяльність підприємств. Контролінг дозволяє забезпечити керівництво підприємства релевантною для прийняття ефективних управлінських рішень інформацією, шляхом створення інформаційного забезпечення для оптимального використання наявних ресурсів, об'єктивної всебічної оцінки сильних і слабких сторін підприємства та виявлення його можливостей і загроз. Незважаючи на значну кількість наукових праць, теоретичні, методичні та прикладні аспекти

розробки оперативного контролінгу підприємства залишаються не досить дослідженими і потребують більш ґрунтовного вивчення. Так, недостатньо опрацьованими є питання стосовно теоретико-методичного інструментарію створення оперативного контролінгу.

Під оперативним контролінгом розуміється підсистема управління підприємством, що координує виконання функцій інформаційного забезпечення, обліково-контрольної, аналітичної, планування та мотивації на комплексну реалізацію специфічних функцій: коментуючої та розвитку, які забезпечують управління процесом досягнення оперативних цілей підприємства і орієнтацію на майбутній розвиток шляхом безперервного системного удосконалення роботи підприємства, що є передумовою запобігання кризи та довгострокового існування на ринку. Основним призначенням впровадження контролінгу в підприємстві є забезпечення систематичного збору, аналізу та підготовки релевантної інформації для керівника. Це може бути досягнуто за допомогою формування та використання основного інструментарію оперативного контролінгу. Під інструментарієм оперативного контролінгу розуміється сукупність прийомів дослідження, якими користуються для прийняття оперативних управлінських рішень [1].

С.М. Петренко [1] розглядає склад інструментарію оперативного контролінгу у вигляді двох груп: прийоми щодо збору інформації для управлінського персоналу та розрахунки, що орієнтовані на прийняття управлінських рішень. До першої групи він включає: бюджетування, моделювання та ціноутворення. До другої групи згідно з його підходом входять: формування основних підконтрольних показників; аналіз результатів за відхиленнями, СVP-аналіз та використання методу «Директ-кост». Нажаль в роботі не надано визначено сутність кожної складової. О.В. Рибак [2] розділяє інструменти оперативного контролінгу на два види: інструменти нефінансового призначення (методи аналізу, планування, прогнозування, система показників) та інструменти фінансового призначення (методи калькуляції маржі, точка беззбитковості та ін.). Автор тез поділяє думку С.М. Петренко щодо складу інструментарію оперативного контролінгу, оскільки саме такий склад більше відповідає сутності та призначенню оперативного контролінгу в підприємстві. На погляд автора, бюджетування необхідно розглядати як управлінську технологію що пов'язує діяльність підприємства з його стратегічними цілями, дає змогу аналізувати та прогнозувати виконання планів на підприємстві. В свою чергу, для впровадження бюджетування як управлінської технології необхідно щоб на підприємстві був організований управлінський облік, тому до складу інструментарію доцільно додати таку складову. Також під час збору інформації необхідно застосовувати результативний підхід до управління, що передбачає використання процесу забезпечення економічної результативності в

якості теоретичної бази оперативного контролінгу. Отже в роботі пропонується в якості інструментарію оперативного контролінгу розглядати:

- прийоми щодо збору інформації для управлінського персоналу: управлінський облік, бюджетування, моделювання, ціноутворення та результативний підхід до управління;

- розрахунки, що орієнтовані на прийняття управлінських рішень: формування основних підконтрольних показників; аналіз результатів за відхиленнями, СVP-аналіз та використання методу «Директ-кост».

Автором було визначено сутність та призначено кожної складової, з точки зору забезпечення ними виконання основного призначення оперативного контролінгу в підприємстві.

Таким чином, одержав подальший розвиток інструментарій оперативного контролінгу шляхом додавання до прийомів щодо збору інформації для управлінського персоналу двох складових: управлінський облік та результативний підхід до управління та використання бюджетування як управлінської технології. Все це забезпечить управління підприємством, спрямоване на успіх, що є передумовою без кризового існування.

Література:

1. Петренко С.Н. Контролинг: учебное пособие / С.Н. Петренко. – К.: Ника- Центр, Эльга, 2004. – 341 с.

2. Рибак О.В. Формування механізму контролінгу в управлінні результативною діяльністю підприємства: дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.04 «Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)» / О.В. Рибак. – Хмельницький, 2014. – 248 с.

МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

*Жовтяк Г.А., к.е.н., доцент
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Кожне підприємство в ході своєї господарської діяльності є учасником конкурентної боротьби за споживача, за становлення міцних конкурентних позицій на ринку, а тому одним із важливих елементів його успішного функціонування є визначення ефективного механізму забезпечення конкурентоспроможності. На сьогоднішній день проблема ефективного управління підприємством стає нагальною для сучасних підприємців, адже міжнародна конкуренція, глобалізація ринків, масштабне проникнення іноземних товарів на український ринок переводять проблему управління конкурентоспроможністю підприємства до числа пріоритетних управлінських